

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 009404 14 K 2
Bihać, 30.01.2017. godine

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj 01 0 K 009404 17 Kž 2 od 21.11.2017. godine prvostepena presuda ukinuta i određeno održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom F BiH.
Presudom Vrhovnog suda F BiH broj 01 0 K 009404 17 Kžk od 31.12.2019. godine optuženi Ičanović Hasan osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru.
Presuda Vrhovnog suda F BiH je pravosnažna sa danom 02.03.2022. godine.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sutkinje Jasminke Karabegović kao predsjednice vijeća, Hodžić Fikreta i Hergić Ernese kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Kudić Amira, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženog Ičanović Hasana sina Š. iz B., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/, a u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, kojeg brani branilac po službenoj dužnosti Kadić Ibrahim, advokat iz Velike Kladuše, postupajući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTRZ 0008939 14 od 11.09.2014. godine, nakon glavnog, usmenog i javnog pretresa održanog 26.01.2017. godine, u prisutnosti Kantonalne tužiteljice USK-a Bihać Mešanović Merime, optuženog Ičanović Hasana i njegovog branioca, advokata Kadić Ibrahim, jednoglasno je donio i dana 30.01.2017. godine javno objavio slijedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI IČANOVIĆ HASAN, zvan „Hans“ i „Švabo“, sin Š. i majke V., rođene P., rođen 16.09.1965. godine u B., nastanjen u ..., oženjen, otac dvoje djece, pismen, po zanimanju instruktor u auto školi, posjeduje JMBG: ..., ..., državljanin ..., nalazio se u pritvoru po rješenju Suda BiH broj S1 1 K 016489 14 Krn od 29.08.2014. godine do 22.09.2014. godine kada je rješenjem istog suda broj S1 1 K 016489 14 KRO pritvor ukinut, do sada neosuđivan, nalazi se na slobodi

Primjenom odredbe iz člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH)

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika Armije BiH s jedne strane i pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajina Zapadna Bosna s druge strane, u svojstvu komandira čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH, postupio suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka a/ III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine tako što je:

Dana 25.12.1994. godine u jutarnjim časovima u mjestu L.G., područje opštine V.K., nakon međusobnih borbi u reonu L.G. između pripadnika Armije BiH i pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna i nakon što su pripadnici Armije BiH zarobili,

razoružali i postrojili oko 25 pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna, među kojima K.R., svjedoka „S1“, M.S., M.Dž., D.S., O.Đ., Č.H., D.F., K.A., O.O., K.E., K.H. i K.F., prišao zarobljenicima držeći u ruci pušku, pitao ratne zarobljenike ko je komandir voda prijeteći da će ih sve ubiti, pa kada se ratni zarobljenik K.H. javio da je on komandir i istupio iz reda, Ičanović Hasan ga je psujući lišio života, tako što je podigao pušku u pravcu K.H. i ispalio jedan hitac u predjelu glave, uslijed čega je beživotno tijelo K.H. palo u snijeg, nakon čega je kundakom puške nasumično udarao postrojene ratne zarobljenike među kojima K.E. i K.A., nakon čega je, dok je ratni zarobljenik K.F. po naređenju drugih pripadnika Armije BiH, krenuo da pokupi oružje koje su prilikom predaje zarobljenici odbacili od sebe, lišio života K.F., tako što je podigao automatsku pušku, nanišanio u pravcu K.F., a zatim je ispalio jedan hitac u gornji dio tijela K.F., nakon čega je tijelo K.F. palo u snijeg.

Čime bi izvršio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/ u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Na osnovu odredbe iz člana 203. ZKP F BiH optuženi se oslobađa plaćanja troškova ovog krivičnog postupka i paušala te isti padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

Na osnovu člana 212. stav 4. ZKP F BiH porodice poginulih K.H. i K.F. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnični postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine – Posebno odjeljenje za ratne zločine broj T20 0 KTRZ 0008939 14 od 11.09.2014. godine optuženom Ičanović Hasanu stavljeno je na teret krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/, a u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Povodom te optužnice ovaj sud je donio presudu broj 01 0 K 009404 14 K od 20.10.2015. godine kojom je optuženi Ičanović Hasan, na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku FBiH, oslobođen od optužbe da je na način opisan u izreci te presude učinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/, a u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH. Istom presudom, na osnovu člana 203. Zakona o krivičnom postupku FBiH, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Rješenjem Vrhovnog suda FBiH broj 01 0 K 009404 15 Kž od 02.11.2016 godine, uvažena je žalba kantonalne tužiteljice, pa je presuda ovog suda ukinuta i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje. U uputama tog rješenja navedeno je da će prvostepeni sud ukloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, ponovo će izvesti ranije izvedene dokaze, te suočiti svjedoke O.H. i K.A., a po potrebi će izvesti i nove dokaze, ukoliko se za tim ukaže potreba.

U skladu sa navedenim rješenjem Vrhovnog suda, a na osnovu odredbe člana 331 a) stav 4. Zakona o krivičnom postupku FBiH ovaj sud je na novom glavnom pretresu, preuzeo i pročitao izvedene dokaze (stranke i branilac su dali saglasnost da se ti dokazi formalno ne čitaju već da se konstatuje da su pročitani) i to: iskazi svjedoka optužbe B.R., K.E., K.S., P.H., K.A., K.S.1, O.H., O.S., O.Đ., Svjedoka „S1“, K.S.2, M.S., i vještaka Karan Željka i Obradović Zorana, materijalni dokazi optužbe i to: Odluka o proglašenju ratnog stanja

("Sl.list R BiH", broj:7/92), proglas Fikreta Abdića stanovništvu zapadne Bosne od 22.09.1993. godine o prihvatanju inicijative za formiranje APZB, odluka o ukidanju ratnog stanja od 28.12.1995. godine, zapisnik o prepoznavanju lica na osnovu fotografija svjedoka O.S., sačinjen od Agencije za istragu i zaštitu, regionalni ured B.L., broj 16-11/3-1-04-2-341/14-63/14 od 26.06.2014. godine, sa prilogom fotoalbum 1 od dana 25.12.2014. godine, zapisnik o prepoznavanju lica na osnovu fotografija svjedoka S1, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, sa prilogom fotoalbum 1, zapisnik o prepoznavanju lica na osnovu fotografija svjedoka K.E. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu sa prilogom fotoalbum broj 1, dopis Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata od 13.06.2014. godine u prilogu kojeg se nalazi ovjerena fotokopija kartona oficira BiH za Ičanović Hasan, podaci iz službene evidencije za lice Ičanović Hasana, Ministarstva odbrane BiH, akt MUP-a USK Policijska stanica B. sa prilogom ovjerene kopije kartona lične karte izdane na ime Ičanović Hasan koje je izdano 23.10.1995. godine pre reg. brojem 398/95, akt Tužilaštva BiH od 23.06.2014. godine upućen policijskoj stanici u B. sa reversom i dopisom Tužilaštva o preuzimanju radi skeniranja kartona lične karte za Ičanović Hasana, dopis općinskog Načelnika općine V.K. od 02.07.2014. godine kojim je Tužilaštvu BiH dostavljen izvod iz matične knjige umrlih na ime K.H. sa fotokopijom strane matične knjige umrlih, izvod iz matične knjige umrlih na ime K.F. od 01.07.2014. godine sa ovjerenom fotokopijom strane matične knjige umrlih na ime K.F., zapisnik sa uviđaja SIPA-e sačinjen 02.07.2014. godine na brdu L.G., crtež lica mjesta sa legendom o mjestu pucanja u K.H.i mjestu pucanja u K.F. sačinjen po naredbi tužilaštva BiH, fotodokumentacija mjesta brda L. G. sačinjen od strane SIPA-e, naredba za ekshumaciju posmrtnih ostataka K.H.i K.F. radi obdukcije i identifikacije tjelesnih ostataka izdanih od strane Suda BiH od 15.07.2014. godine i 16.07.2014. godine, zapisnik o ekshumaciji skeletnih ostataka K.H.i K.F. sačinjen od strane Tužilaštva BiH od 01.09.2014. godine, zapisnik o uviđaju SIP-a sačinjen na licu mjesta ekshumacije, crtež lica mjesta mezarja na kojem se nalazi grobno mjesto K.H., dokumentacija mezarja B. na kojem se nalazi grobno mjesto K.H., zapisnik o uviđaju SIPA-e za mezarje D. povodom uviđaja na licu mjesta ekshumacije skeletnih ostataka K.F., crtež lica mjesta mezarja D. sačinjen od strane SIPA-e sa legendom grobnog mjesta za K.F., fotodokumentacija mezarja D. sačinjena od strane SIPA-e, nalaz ekshumacija i forenzička analiza ekshumiranih posmrtnih ostataka lokalitet mezarje B. općina V.K. grobno mjesto K.H. sačinjen od strane JU Zavoda za sudsku medicinu R. Srpske od 16.07.2014. godine po stalnom sudskom vještaku dr. Karan Željki, te nalaz DNK vještačenja ekshumiranih posmrtnih ostataka lokalitete mezarja B., sačinjen od strane stalnog sudskog vještaka dr. Obradović Zorana, nalaz ekshumacije forenzičko-antropološka analiza ekshumiranih posmrtnih ostataka lokalitet D. općine V.K., grobno mjesto K.F. sačinjen od strane Zavoda za sudsku medicinu R. Srpske po stalnom sudskom vještaku dr. Karanu Željki spec. sudske medicine i nalaz DNK vještačenja ekshumiranih posmrtnih ostataka isti lokalitete mezarje D. grobno mjesto K.F. po stalnom sudskom vještaku dr. Obradović Zoranu, Akt direktije za koordinaciju policijskih tijela Interpola od 26.08.2014. godine kojim se dokazuje državljanstvo R.H. za optuženog Ičanović Hasana, izvod iz kaznene evidencije za optuženog Ičanović Hasana, zapisnik o saslušanju svjedoka K.S. dan u istrazi broj 16-11/3-1-04-2-341/14-104/14 od 19.08.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka O.H. dat u istrazi broj T20 0 KTRZ 0008939 14 od 04.07.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.S. dat u istrazi broj 16-11/3-1-04-2-341/14-104/14 od 19.08.2014. godine a koji je u skladu sa članom 288. ZKP-a F BiH pročitao kao dokaz na glavnom pretresu 15.07.2015. godine i vojni izvještaji komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH kojima tužilaštvo dokazuje postojanje oružanog sukoba između oružanih snaga Armije BiH i NO APZB na širem području općine V. K. te odvijanje borbenih dejstava vojnih jedinica 505. Viteške motorizovane brigade tačnije vojne jedinice 505 u čijem sastavu je optuženi bio komandir ili

vojni starješina u vrijeme izvršenja krivičnog djela, izvod iz matične knjige umrlih za lice Š. H. i ovjerena fotokopija kartona vozača motornih vozila za Š.H. sa fotografijom tog lica iz 1955. godine, iskazi svjedoka odbrane optuženog M.S.1 i N.E., iskaz vještaka kriminalističke struke, Kundalić Edina na okolnosti sačinjenog nalaza i mišljenja koji je uložen u spis, materijalni dokazi odbrane ,članak „Džehenemska decenija“ koji je izlazio u listu Present u V.K.od dana 25.02.2002. godine, uvjerenje Odsjeka za pitanje vojne obaveze B., grupa za evidenciju iz vojne obaveze B. broj 07/510203/1-1-488/15, potvrdu JU Mješovita srednja škola B. broj 1549/15 od 07.09.2015. godine u kojoj je evidentirano da je srednju trgovačku školu u vremenu od 1979. godine od 1981. godine u B. završio Š./H./H., rješenje 5. Policijske uprave stanica bezbjednosti Bužim broj 05-04/10-04-1-58/15 od 25.08.2015. godine, svjedočanstvo Vaspitno obrazovni centar S.K. metalske struke u B.K.za školsku 82'/83' godinu iz koje proističe da je Ičanović Hasan sin Š. završio školske 83' godine u B.K.III stepen i stekao zvanje mehaničar mašina i alatnika, diplomu o srednjoj završenoj školi za K.A., zvanog L., uvjerenje broj 392/2015 JU Srednja škola H.Dž. gdje stoji da je K.A. završio 1 razred u B. a da je ostale razrede u V.K..

Osim toga, na novom glavnom pretresu, na prijedlog odbrane dodatno je ispitana svjedokinja O.H.na okolnosti njenih iskaza datih u istrazi a koji nisu u ranijem postupku bili dostupni odbrani.

Sud je primjenom odredbe člana 278. stav 2. ZKP FBiH odbio prijedlog tužiteljice da dodatno, direktno ispita svjedoka K.A. iz razloga što je prilikom ispitivanja ovog svjedoka propustila da ga ispita na okolnosti njegovih iskaza iz istrage a osim toga iskaz ovog svjedoka je temeljem člana 331 a) stav 3. ZKP FBiH prihvaćen na novom glavnom pretresu jer je svjedok ispitan u direktnom i unakrsnom ispitivanju.

Postupajući po uputama iz rješenja Vrhovnog suda , u skladu sa članom 99.stav 2. ZKP FBiH sud je suočio svjedoke O.H. i K.A. .

Na novom glavnom pretresu tužiteljica je izvela dokaz uvidom i čitanjem akta Ministarstva odbrane BIH broj 13-04-1-121-3/15 od 27.10.2015 godine i akta JU Mješovita elektrotehnička i drvoprerađivačka škola B. br. 465/15 od 21.05.2015 godine.

Ocjenom prihvaćenih i na novom glavnom pretresu izvedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, ovaj sud je našao da nema pouzdanih dokaza da je optuženi Ičanović Hasan učinio krivično djelo za koje se optužuje, pa ga je na osnovu člana 299. tačka c) ZKP F BiH oslobodio od optužbe da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/, u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Navedenom optužnicom, kod koje je kantonalna tužiteljica u cjelosti ostala do kraja glavnog pretresa, optuženom Ičanović Hasanu stavljeno je na teret da je za vrijeme rata u BiH i oružanog sukoba između pripadnika Armije BiH s jedne strane i pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajina Zapadna Bosna s druge strane, dana 25.12.1994. u svojstvu komandira čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH, kršeći odredbu člana 3. stav 1. tačka a/ III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine u reonu L.G., općina V.K., nakon zarobljavanja pripadnika Narodne odbrane Autonomna pokrajina Zapadna Bosna, pucanjem iz automatske puške, lišio života dva ratna zarobljenika K.H. i K.F..

Na osnovu dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu, ovaj sud nalazi da se pouzdano moglo utvrditi samo da su K.H. i K.F., pripadnici tzv. Narodne odbrane APZB, za vrijeme oružanog sukoba između Vojske ARBIH i tzv. Narodne odbrane APZB, u reonu L.G., općina V.K., dana 25.12.1994 godine kao ratni zarobljenici, lišeni života.

U toku postupka nesporno je utvrđena činjenica postojanja rata u BiH i oružanog sukoba između Vojske ARBIH i tzv. Narodne odbrane APZB, u vrijeme koje je u optužnici označeno kao vrijeme izvršenja krivičnog djela /25.12.1994. godine/. Ova činjenica je utvrđena prije svega materijalnim dokazima i to Odlukom o proglašenju ratnog stanja ("Sl.list R BiH", broj:7/92), Odlukom o ukidanju ratnog stanja ("Sl.list R BiH", broj: 50/95) i Proglasom Fikreta Abdića stanovništvu zapadne Bosne od 22.09.1993 godine. Navedena činjenica potvrđena je i iskazima svjedoka ispitanih na glavnom pretresu. Svjedoci optužbe B.R., K.E., K.S., P.H., K.A., O.S., Svjedok „S1“ i M.S. naveli su da su se na području V.K. u inkrimisano vrijeme vodile borbe između pripadnika Armije Bosne i Hercegovine i Narodne odbrane APZB-a i da su linije razgraničenja bile na G., S. i drugim mjestima područja općine V.K.. Kako ove činjenice među strankama nisu bile sporne a imajući u vidu navedene dokaze kako subjektivne tako i objektivne prirode, sud je na nedvojben način zaključio da je krivično djelo koje se optuženom stavlja na teret izvršeno za vrijeme rata u BiH i oružanog sukoba između Armije BiH i pripadnika Narodne odbrane „Autonomne pokrajine zapadna Bosna“ (APZB).

Isto tako nesporno je utvrđeno da su oštećeni K.H. i K.F. imali svojstvo ratnih zarobljenika i da su kritičnog dana lišeni života. Ove činjenice utvrđene su na osnovu iskaza svjedoka K.E., P.H., K.A., O.S., O.Đ., Svjedoka „S1“ i M.S., pripadnika Narodne odbrane tzv. APZB, koji su saglasno naveli da je 25.12.1994. godine njihov vod prilikom povlačenja, na L.G. zarobljen od strane pripadnika Armije BiH, da ih je bilo oko 25, da su nakon zarobljavanja razoružani i postrojeni, da je jedan pripadnik ARBIH, nakon što je pitao ko je komandir voda, pucao u glavu K.H., komandira voda koji je istupio. Činjenica smrti K.H. i K.F. potvrđena je i iskazom svjedoka B.R. koji je prevezio poginule i ranjene borce i K.S. koji je u knjigu mrtvačnice /knjiga protokola-evidencije u koju su se upisivali poznati podaci poginulih osoba/, lično evidentirao tj. upisao u evidenciju, lica K. /H./ H. i K. /Dž./ F.. Činjenica smrti K.H. i K.F. potvrđena je i materijalnim dokazima, izvodom iz matične knjige umrlih na ime K.H. i izvodom iz matične knjige umrlih na ime K.F. od 01.07.2014. godine. Uzrok smrti i identitet nastradalih lica, odnosno ratnih zarobljenika K.H. i K.F., koji je bio predmetom vještačenja stalnih sudskih vještaka Karan Željka i Obradović Zorana takođe nije bio sporan. Naime, vještak Karan Željko je u svom iskazu obrazlažući dati nalaz i mišljenje naveo da je po naredbi Tužilaštva BiH izvršio vještačenje čiji je zadatak bio izvršiti ekshumaciju posmrtnih ostataka K.H. i K.F. a čiji identiteti su ranije utvrđeni tzv. klasičnom metodom iz vremena prije DNK analize, potom forenzički obraditi ekshumirane posmrtne ostatke i uzeti koštani uzorak u svrhu obavljanja DNK analize. Obrazlažući svoj nalaz i mišljenje u odnosu na K.H. ovaj vještak navodi da je utvrđeno da se radi o posmrtnim ostacima odrasle muške osobe, skeletni ostatci su bili jako dobro očuvani, od povreda dominiraju fregmentacije kostiju glave a uz to postoje fragmenti gornjih torokalnih pršljenova, te ovakva fragmentacija kostiju ukazuje na mogućnost, odnosno veliku vjerovatnoću da je ova fregmentacija nastala djelovanjem projektila ispaljenih iz vatrenog oružja ali nije isključio mogućnost nastanka tih povreda djelovanjem tupe sile ili fragmentima eksplozivnog sredstva. U odnosu na K.F. radi se o fragmentaciji četiri rebra koja je mogla nastati na različite načine ali je utvrdio da postoji polukružan koštani defekt koji se ljevkaasto širi od spoljašnjeg ka unutrašnjoj strani rebra i koji sa maksimalnim stepenom sigurnosti upućuje na mogućnost djelovanja projektila. Vještak Obradović Zoran je u svom iskazu datom na glavnom pretresu a obrazlažući svoj nalaz i mišljenje naveo da je DNK analizu identifikacije skeletnih ostataka ekshumiranih 16.07.2014.

godine na lokalitetu B., M.K., odnosno pretpostavljeni identitet K.H. urađen dana 24.07.2014. godine u Zavodu za sudsku medicinu RS kada je utvrđeno da vjerovatnoća utvrđenog identiteta K.H. iznosi praktično 100%. I u odnosu na K.F., utvrđeno je da vjerovatnoća utvrđenog identiteta K.F. iznosi 100%.

Međutim, na osnovu izvedenih dokaza, sud nije mogao donijeti pouzdan zaključak da je upravo optuženi Ičanović Hasan, u svojstvu komandira čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH, nakon zarobljavanja pripadnika Narodne odbrane Autonomna pokrajina Zapadna Bosna, pucanjem iz automatske puške lišio života dva ratna zarobljenika K.H. i K.F. a to proizilazi iz sljedećih razloga:

Naime, nije sporno da je optuženi Ičanović Hasan u kritično vrijeme, 25.12.1995. bio komandir čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH. Ova činjenica proizilazi prije svega iz iskaza optuženog kojeg je dao u svojstvu svjedoka, zatim iz iskaza svjedoka odbrane M.S.1 i N.E.a ta činjenica proizilazi i iz materijalnih dokaza optužbe, ovjerene fotokopije kartona oficira BiH iz kojeg je vidljivo da je optuženi u vrijeme krivično pravnog događaja imao čin poručnika i vršio dužnost komandira čete i podataka iz službene evidencije Ministarstva odbrane BiH iz koje je također vidljivo da je optuženi u vrijeme krivično pravnog događaja imao čin poručnika te vršio dužnost komandira čete.

Svjedoci optužbe, koji su u vrijeme kritičnog događaja bili zarobljeni pripadnici Narodne odbrane Autonomna pokrajina Zapadna Bosna, K.E., P.H., O.S., O.Đ., K.A., Svjedok „S1“ i M.S. su u svojim iskazima saglasno naveli da je 25.12.1994. godine njihov vod, na L.G. prilikom povlačenja, zarobljen od strane pripadnika Armije BiH, da su nakon razoružavanja postrojeni u kolonu, da je tada jedna osoba, pripadnik Armije BiH pitala „ko je komandir voda i koliko ima ljudi u vodu“, a kada je komandir K.H. istupio, taj pripadnik Armije BiH naslonio mu je pušku na čelo, a kada je H. pokušao smaknuti pušku sa čela, taj vojnik je ispucao i K.H. je mrtav pao u snijeg. Navedeni svjedoci su takođe saglasno naveli da je nakon toga jedan od pripadnika Armije BiH rekao da se zarobljenici ne mogu više ubijati jer im trebaju živi. Svjedok O.S. je naveo da se taj pripadnik Armije R BiH, nakon što je ispucao u K.H. okrenuo i pucao u K.F. dok svjedok O.Đ. nije vidio ko je pucao ali je vidio da je pogođen i pao mrtav K.F.. Ostali navedeni svjedoci nisu to vidjeli ali su čuli pucanj nakon što je nekoliko zarobljenika, po naredbi jednog pripadnika A RBIH, otišlo kupiti odbačeno oružje. Kasnije su čuli da je ubijen K.F..

Dakle, iz iskaza navedenih svjedoka nesporno se moglo utvrditi da se događaj desio onako kako su to svjedoci optužbe opisali, odnosno moglo se utvrditi da je nakon zarobljavanja jedan pripadnik A RBIH pucao u K.H. i da je Huse pao mrtav u snijeg. Ono što je ostalo sporno u ovom krivično pravnom događaju je činjenica ko je bio pripadnik A RBIH koji je lišio života K.H. te da li je taj isti pripadnik lišio života i K.F..

Svjedokinja K.S.1, supruga K.F. je u svom iskazu navela da joj je „L.“ rekao da je njen suprug ubijen te da se za ubistvo njenog supruga sumnjičio K.S. i da je u tom predmetu davala iskaz u S. ali da ne zna kako je predmet završen.

Isto tako, svjedoci K.A. i O.H. su ispitivani u predmetu koji se vodio protiv Ičanović Hasana sina M., za isti krivično pravni događaj u kojem je istraga obustavljena a što je tužiteljica na novom glavnom pretresu navela.

U konkretnom slučaju niti jedan od saslušanih svjedoka optužbe od ranije nije poznao optuženog Ičanović Hasana a prilikom opisivanja pripadnika A RBIH koji je pucao iz automatske puške i lišio života K.H., različito su ga opisali. Tako svjedok K.E. istog opisuje kao osobu srednje visine, srednje građe i plave kose koji je bio u bijeloj maskirnoj uniformi,

svjedok O.S. ga opisuje kao osobu nižeg rasta, smeđe kose, i u šarenoj maskirnoj uniformi, svjedok „S1“ tu osobu opisuje kao osobu nižeg rasta, smeđe kose, nije bio krupan a nosio je maskirnu uniformu dok je svjedok M.S. naveo da je bio srednje građe, u bijeloj uniformi te da se nije isticao izgledom. Dakle, navedeni svjedoci su samo uopšteno opisali ovo lice , bez nekih individualnih karakteristika a pri tome su ga u pogledu boje kose i uniforme raličito opisali.

Obzirom da su svjedoci optužbe K.E., P.H. i Svjedok „S1“ saglasno izjavili da je vojnik koji je pucao u komandira K.H., prepoznao K.A. zvanog „L.“, pripadnika Narodne odbrane APZB koji je također s njima kritične prilike bio zarobljen, da ga je ponudio cigaretom i s njim razgovarao i da su čuli iz njihovog razgovora da su išli zajedno u školu, da su se družili , izlazili po kafićima a što im je kasnije, kako svjedoci navode, potvrdio i sam K.A., sud je sa posebnom pažnjom analizirao iskaz K.A..

Naime, svjedok K.A. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu dana 25.05.2015. godine, pored činjenice samog zarobljavanja koji je saglasan sa iskazima gore navedenih svjedoka, naveo da je taj vojnik koji je pucao u K.H., nastavio tući i maltretirati ostale pripadnike Narodne odbrane APZB-a, da je i njega udario kundakom puške, da ga je nakon toga prepoznao po njegovoj tetovaži i tada se malo smirio, zapalio cigaretu, ponudio i njega a onda uz plač rekao „ubili ste mi danas S., poginulo je mojih 7 ljudi“. Ovaj svjedok je naveo da mu je ta osoba poznata , da su mu u sjećanju ostale njegove izrazito plave oči, da je imao plavkastu kosu i da ga najvjerovatnije poznaje iz škole u Bihaću koju je pohađao 1981., 1982. i 1983. godine i da se sjeća da je tada imao nadimak „J.“. Tvrdio je da ne poznaje optuženog Ičanović Hasana, da isti nije s njim išao u srednju školu, da se ne sjeća i ne vjeruje da je optuženi osoba koja je počinila ubistvo. Na pitanje da li je sestri ubijenog K.H., O.H. rekao da joj je brata ubilo lice sa nadimkom „H.“, izjavio je da nikad nikom nije spominjao ime, prezime ili nadimak osobe koja je izvršila ubistvo K.H. i da nikad i nikom nije govorio da je osoba sa nadimkom „H.“ izvršila ubistva K.H. i K.F..

Dakle, kad se iskazi svjedoka K.E., P.H. i Svjedoka „S1“, dovedu u međusobnu vezu i u vezu sa iskazom svjedoka K.A. zaključuje se da su iskazi ovih svjedoka saglasni u dijelu da je vojnik koji je pucao u K.H., prepoznao K.A., da je sa njim razgovarao, ponudio ga cigaretom i da ga je znao iz škole. Obzirom da svjedoci K.E., P.H. i Svjedok „S1“, nisu od ranije poznavali to lice a da je svjedok K.A. naveo da je to lice prepoznao, da je imao nadimak „J.“, i da to nije optuženi Ičanović Hasan, sud nije mogao ni u kom slučaju izvući zaključak da je lice koje je pucalo u oštećene K.H. i K.S.3, upravo optuženi Ičanović Hasan.

Nadalje , optužba je krivicu optuženog Ičanović Hasana temeljila na činjenici da su svjedoci optužbe O.S., K.E. i Svjedok „S1“, prilikom posrednog prepoznavanja putem fotografija, prepoznali optuženog kao izvršioca ovog krivičnog djela. Prilikom svjedočenja na glavnom pretresu, ovi svjedoci su naveli da su im pripadnici SIPA-e predočili šest fotografija te da su tom prilikom kao izvršioca ubistva komandira K.H. identificirali optuženog Ičanović Hasana , koji je bio pod rednim brojem dva. Svjedok „S1“ je prilikom ispitivanja na glavnom pretresu naveo da prilikom prepoznavanja, na temelju prezentiranih mu fotografija, nije sa sigurnošću označio optuženog Ičanović Hasana kao počinioca predmetnog krivičnog djela već je nakon pregleda svih šest predloženih mu fotografija rekao „, ako je na ovih šest slika taj čovjek tu, onda je broj dva jer je on najsličniji osobi koja je pucala u K. H.“. Svjedok K.E., koji od ranije nije poznao optuženog, na glavnom pretresu je izjavio da je optuženog kritične prilike gledao 10-15 sekundi, da lice koje je pokazao na fotografijama odgovara po onom što je njemu ostalo u sjećanju ali da ne može sa sto postotnom sigurnošću tvrditi da je to on.

Svjedok O.S., koji je putem fotografija koje su mu prezentirali pripadnici SIPA-e u toku istrage, kao izvršioca ubistva komandira K.H. identificirao optuženog Ičanović Hasana a prepoznao ga i u sudnici tokom pretresa , je na pitanje suda da li je mogao dobro vidjeti lice koje je pucalo u K.H. i K.F. izjavio, “malo sam pogledao preko očiju i tad sam ga vidio i kad je dolazio pred H., uperio u njega pušku, tad sam ga još malo vidio očima“.

Kod analize i ocjene dokaza na kojem je optužba temeljila krivicu optuženog Ičanović Hasana, odnosno iskaza navedenih svjedoka te zapisnika o prepoznavanju a u sklopu toga i fotodokumentacije, sud je imao u vidu činjenicu da ni jedan od ispitanih svjedoka optužbe ranije nisu poznavali optuženog, da ga nikad ni poslije ovog događaja nisu vidjeli, da svjedoci S1 i K.E. nisu sa sto postotnom sigurnošću na fotografijama prepoznali optuženog Ičanović Hasana kao počinioca predmetnog krivičnog djela, već da je nakon pregleda svih šest predloženim mu fotografija svjedok S1 rekao „ako je na ovih šest slika taj čovjek tu, onda je broj dva“ jer je on najsličniji osobi koja je pucala u K.H., da je svjedok K.E., na glavnom pretresu izjavio da je optuženog kritične prilike gledao 10-15 sekundi, da je jedino svjedok O.S. putem fotografija koje su mu prezentirali pripadnici SIPA-e u toku istrage kao izvršioca ubistva komandira K.H. identificirao optuženog Ičanović Hasana a i prepoznao ga sudnici tokom pretresa ali da je na pitanje suda je li ga mogao dobro vidjeti, rekao da ga je malo pogledao.

S obzirom da ovi svjedoci od ranije nisu poznavali optuženog, da su ga prije prepoznavanja opisali po njegovoj tjelesnoj konstituciji i uniformi, a upravo visina i tjelesna konstitucija, osim boje kose i očiju, jeste ono što su svjedoci kod opisa navedene osobe /i to kako je već navedeno različito ga opisali/, koji je prethodio prepoznavanju, naveli kao najupečatljivije, što kod prepoznavanja na osnovu fotografija koje su im prezentirane, zasigurno nisu mogli opaziti jer su bili uskraćeni u mogućnosti da percipiraju visinu i tjelesnu konstituciju osobe koju su trebali da prepoznaju na fotografijama, da se njihovo svjedočenje u pogledu lica koje je pucalo bazira samo na prepoznavanju putem fotografija, koji dokaz je mogao biti korišten samo kao potkrepljujući dokaz koji bi potvrđivao činjenično stanje utvrđeno na temelju drugih izvedenih dokaza, sud nije mogao navode ovih svjedoka kao ni zapisnike o prepoznavanju a u sklopu s tim i fotodokumentaciju, uzeti kao osnov za utvrđivanje krivice optuženog. Prepoznavanje optuženog kao izvršioca ovog djela od strane svjedoka O.S., prvo na fotografijama a potom i u sudnici, ostavilo je sumnju suda u pogledu objektivnosti njegovog iskaza a samim tim i povjerenje u isti. Ovo iz razloga što ovaj svjedok nije ranije poznao optuženog, što ga od kritičnog događaja nikad nije vidio a njegov izgled /optuženog/ na fotografiji i sad u stvarnosti se drastično razlikuju, u šta se i sud mogao na glavnom pretresu uvjeriti/što je sasvim i razumljivo zbog protoka vremena/.

Obzirom na ovo, za sud je ostalo u sumnji kako je ovaj svjedok sa sigurnošću mogao u sudnici prepoznati optuženog kad je na pitanje suda da li ga je dobro vidio , naveo „malo sam pogledao preko očiju i tad sam ga vidio i kad je dolazio pred H., uperio pušku u njega, tad sam ga još malo vidio očima“. Osim toga ovaj svjedok se nije mogao sjetiti kakvu je uniformu ovo lice imalo niti šta je na glavi imao, kapu ili traku. Dakle, prije dvadesetak godina je vidio optuženog i to vrlo kratko i površno a onda ga je sa sigurnošću prepoznao u sudnici, nakon što se njegov izgled jako promijenio. Za razliku od ovog svjedoka , svjedok S1 je na glavnom pretresu, na pitanje da li je optuženi lice sa fotografije koje je on pokazao kao najsličnije, naveo da „to lice ne liči na lice sa fotografije“, što je doprinjelo uvjerenju suda da se iskaz svjedoka O.S. ne može uzeti kao objektivan.

Pri nalaženju da se iskazi navedenih svjedoka kao ni zapisnici o prepoznavanju a u sklopu s tim dokazima i fotodokumentacija, ne mogu uzeti kao osnov za utvrđivanje krivice optuženog, sud je pored navedenog, imao u vidu da su svjedoci u vrijeme navedenog inkriminisanog događaja imali priliku samo kratko, letimično pogledati počinioca ovog djela, da su bili pod stresom zbog činjenice da su i sami oni mogli biti žrtve, da je u vrijeme događaja bila zima, snijeg, da su vojnici imali bijele maskirne uniforme te da je prepoznavanje od strane svjedoka uslijedilo nakon dugog vremenskog perioda, odnosno 20-tak godina kada je sasvim moguće da zbog proteka vremena nastatnu praznine u sjećanju.

Osim toga, sud je prilikom donošenja presude cijenio i iskaze svjedoka odbrane M.S.1 i N.E., koji su tvrdili da optuženi nije mogao počinuti krivično djelo koje mu se stavlja na teret, jer nije bio na mjestu događaja. Prema njihovim iskazima, zarobljenika K.H., života je navjerovatnije lišio Š.H., zvani J., zamjenik optuženog. Naime, svjedok odbrane M.S.1, koji je bio pripadnik 2. bataljona, 2. čete 3. voda, 505. Viteške brigade Armije BiH, u svom iskazu navodi da je on sa svojim pomoćnikom kritičnog dana zarobio pripadnike Narodne odbrane tzv. AP Zapadna Bosna, da ih je razoružao te ih odveo prema položajima koje je kontrolirala Armija BiH i tu ih predao zamjeniku komandira čete H. /svjedok ne zna prezime/, kojeg su zvali „J.“. Naveo je da je zamjenik komandira „J.“ ispitivao zarobljenike, pitao ih „ko je komandir voda“, da je nakon što je komandir voda istupio, između njega i J. uslijedila galama i prepirka i tada je puška opalila a komandir voda, pripadnik APZB je pao mrtav. Tvrdio je da optuženi Ičanović Hasan zvani „Hans“, koji je u vrijeme kritičnog događaja bio komandir čete, nije bio tu, da ga je nekoliko minuta nakon što je ubijen pripadnik APZB ugledao kako sa svojim kurirom prilazi mjestu događaja što je vjerovatno uticalo da više niko ne bude ubijen. Po njegovom dolasku ostali zarobljeni pripadnici APZB-a, a nakon što je pokupljeno njihovo naoružanje, odvedeni su u komandu.

Iskaz ovog svjedoka odbrane potvrdio je svjedok N.E., kurir optuženog Ičanović Hasana, navodeći da je kritičnog dana učestvovao u akciji oslobađanja dijela teritorija u reonu L.G./kada je nedostajalo ljudstva tada bi učestvovao u akcijama/, koji su pod kontrolom držali pripadnici Narodne odbrane autonomna pokrajina Zapadna Bosna, da je tokom akcije dobio naređenje komandira odjeljenja, K.M. da ode po komandira čete Ičanović Hasana. Kada je došao do komandira, vraćajući se s njim kroz šumu primijetili su u daljini grupu ljudi kako se povlače. Misleći da se radi o pripadnicima APZB-a, dolaskom blizu jednog proplanka vidjeli su da je ta grupa ljudi zarobljena /kasnije je čuo da ih je zarobio M.S.1/, a ubrzo su čuli i pucanj. Dolaskom na lice mjesta vidio je da jedan od zarobljenika leži mrtav. Naveo je da se zbog toga optuženi Ičanović Hasan posvađao sa svojim zamjenikom Š.H. zvani „J.“ /svjedok ga opisuje kao plavog čovjeka, uvijek je imao lančić/ koji je bio tu, na licu mjesta, kada se sve dogodilo. Kasnije je čuo da je J. ubio tog zarobljenika.

Navedeni svjedoci odbrane nisu vidjeli trenutak kada je ispaljen hitac ali su sa sigurnošću tvrdili da je zamjenik optuženog, Š.H. zvani „J.“, kritične prilike bio na mjestu događaja, na istovjetan način su ga opisali kao plavog čovjeka, kratke kose, sa plavim očima, uredan, agresivan, krupne građe, nosio je puno zlata i uvijek imao lančić, da je prema iskazu svjedoka M.S.1 ispitivao zarobljenike, pitao ih ko je komandir voda, da je galamio i psovao K.H. kad je istupio. Obojica ovih svjedoka su čuli pucanj i vidjeli da je jedan zarobljenik pao mrtav te tvrdili da je optuženi prilikom dolaska na mjesto događaja imao dvije motorole, da je prekinuo tuču i maltretiranje zarobljenika.

Svjedoci M.S.1 i N.E. su na uvjerljiv i dosljedan način opisali činjenice koje su im bile poznate, na istovjetan su način opisali predmetni događaj i iznosili detalje koji po ocjeni

suda opravdavaju zaključak da su ovi svjedoci o događaju mogli govoriti istinu, a osim toga, na njihove iskaze optužba u toku glavnog pretresa nije argumentirano ni prigovorila.

U toku ovog postupka svoj iskaz u svojstvu svjedoka dao je i optuženi Ičanović Hasan. U vezi sa kritičnim događajem navodi da je po naređenju komandanta I.N., oko pola šest ujutro, sa svojim jedinicom krenuo iz mjesta H. prema reonu koji su držali pripadnici Narodne odbrane APZB i koji su trebali osloboditi. Kako je imao problema sa plućima, na tom putu prema navedenom reonu je zastao jer nije mogao pratiti ostatak svoje čete. Svog zamjenika, Š.H. zvanog „J.“, zadužio je da koordinira vodovima prilikom izvođenja predviđene akcije a on se za njima polako kretao. Ubrzo je začuo žestoku paljbu, vidio kako ranjenike odvođe nazad prema H. i tada je preko motorole kontaktirao sa komandirima voda K.M., kojem je rekao da po njega pošalje kurira N.E., kojeg je ranije poslao sa ostatkom jedinice zbog nedostatka ljudstva. Sa svojim kurirom N.E. se sastao u blizini L.G. odakle su primijetili jedan vod pripadnika NO APZB koji je išao prema mjestu gdje je njegova četa uspostavila liniju. Kasnije je saznao da ih je zarobio M.S.. Približavajući se mjestu gdje je njegova četa uspostavila liniju vidio je zarobljenike, pripadnike NO APZB. Primijetio je da ih pretresaju a da njegov zamjenik Š.H. zvan „J.“ razgovara sa jednim od zarobljenika držeći pušku u blizini njegove glave. Poslije su mu pričali da je taj zarobljenik, koji je bio njihov komandir, par puta sklanjao pušku sa glave. Nedugo zatim začuo je pucanj a kad se približio mjestu događaja, njegov zamjenik, Š.H. zvan „J.“ je postao agresivniji, počeo je da udara druge zarobljenike, a kad mu je on prišao s leđa i rekao da se udalji, „J.“ je povikao „ko to kaže“ jer ga nije vidio. Kad mu je optuženi rekao „Hans“, J. se odmah odmakao od zarobljenika. Nadalje je naveo da od zarobljenih lica nikog nije poznao, da pored tog komandira NO APZB tada više niko nije smrtno stradao, a o svemu što se je događalo obavijestio je i nadređenog komandanta I.N..

Dakle, iskaz optuženog u bitnim činjenicama, odnosno činjenicama o okolnostima izvršenja predmetnog krivičnog djela u potpunosti je saglasan sa iskazima svjedoka N.E. i M.S..

Odbrana je izvela dokaz saslušanjem vještaka Kundalić Edina, stalnog sudskog vještaka za oblast forenzičke fotografije i video zapisa, koji je dao svoje mišljenje o utvrđivanju identiteta optuženog Ičanović Hasana na osnovu fotografija koje su korištene za prepoznavanje i koje su sadržane u fotoalbumu broj 1 Tužilaštva Bosne i Hercegovine. Međutim, mišljenje vještaka, bez obzira na njegovu eventualnu pouzdanost, sud nije cijenio pri izvođenju zaključka o nepouzdanosti izvršenog prepoznavanja od strane svjedoka, obzirom da se takva ocjena sasvim sigurno mogla dati na osnovu iskaza svjedoka i ostalih dokaza izvedenih na glavnom pretresu.

Analizirajući iskaz svjedoka K.A., za kojeg su drugi svjedoci optužbe naveli da poznaje osobu koja je pucala u K.H. i to iz školskih dana, jer su čuli njihov razgovor, sud je imao u vidu da je ovaj svjedok dajući iskaz na glavnom pretresu naveo da to lice najverovatnije poznaje iz škole u Bihaću koju je pohađao 1981., 1982. i 1983. godine, da je imao nadimak „J.“, da su mu u sjećanju ostale njegove izrazito plave oči, plava kosa. Dakle, ovaj svjedok optužbe je lice koje je pucalo u K.H. opisao na isti način kao i svjedoci odbrane i optuženi, kada su opisivali zamjenika komandira, Š.H.. Svjedok K.A. nije znao ime ovog lica ali je znao da je imao nadimak „J.“. Nadalje, odbrana je izvela dokaz uvidom u potvrdu JU Mješovita srednja škola Bihać broj 1549/15 od 07.09.2015. godine u kojoj je evidentirano da je srednju trgovačku školu u vremenu od 1979. godine od 1981. godine u B. završio Š./H./H. zvan „J.“, dakle u jednom period /1981 godina/, je bio na školovanju u B. kada i svjedok K.A., koji dokaz je tužiteljica izvela na novom glavnom pretresu. Osim toga odbrana je izvela dokaz uvidom u svjedočanstvo Vaspitno obrazovnog centra „S.K.“, metalske struke u B.K., za

školsku 82/83' godine iz kojeg proističe da je Ičanović Hasan sin Š. završio školske 83' godine u B.K.III stepen i stekao zvanje mehaničar mašina i alatnika, diplomu o srednjoj završenoj školi za K.A. zvanog L., uvjerenje broj 392/2015 JU Srednja škola „H.Dž.“, gdje stoji da je K.A. završio prvi razred u B. a da je ostale razrede završio u V.K.. Iz navedenih dokaza nesumnjivo proizilazi da svjedok K.A. nije mogao poznavati optuženog iz škole jer je optuženi školu pohađao u u B.K., već da je mogao poznavati Š.H. zv. J..

Prilikom suočenja svjedoka K.A. i svjedokinje O.H., koja je tvrdila da joj je K.A. rekao da je „Hans“ streljao njenog brata K. H., K.A. je ostao kategoričan u tvrdnji da nikad nikom nije rekao niti pričao ko je ubio K.H. već da je samo odveo O.H. i njenu porodicu na mjesto gdje je K.H. ubijen.

U pogledu iskaza svjedoka S1 u kojem je ovaj svjedok naveo da je neko od pripadnika A RBiH, koji je imao motorolu rekao „Hans, nema više ubijanja , komandant je rekao da nam trebaju živi“, sud je imao u vidu da niko drugi osim ovog svjedoka to nije čuo, već je naprotiv svjedok O.Đ. čuo da je neko nekog zovnuo „B.“. Nadalje, svjedok S1 je naveo da je pripadnik A RBiH koji je pucao u K. H., prepoznao K.A. i da je iz njihovog razgovora zaključio da su išli zajedno u školu, a iz naprijed navedenih dokaza proizilazi da optuženi nije mogao ići sa K.A. u školu jer je školu završio u B.K..

Pored toga, iz iskaza svjedoka K.E. i ostalih saslušanih svjedoka proizilazi da je pripadnik A RBiH koji je imao motorolu prekinuo dalju tuču i maltretiranje dok niko od svjedoka nije naveo da je osoba koja je pucala u K.H., imala motorolu. Svjedok P.H. je pored ostalog naveo da je ta osoba koja je prekinula maltretiranje imala autoritet, pa se postavlja logično pitanje ko je to bio sa većim autoritetom od optuženog , koji je bio komandir čete, da bi ga mogao zaustaviti i prekinuti tuču i maltretiranje.

Također, uvjerenju suda da nije pouzdano dokazano da je optuženi osoba odgovorna za krivično djelo za koje se tereti je i činjenica da se i sud uvjerio da optuženi nema plavu kosu i oči a da prema iskazima svjedoka odbrane, upravo Š./H./H. zvani „J.“ odgovara takvom opisu. Takođe je bitna i činjenica da optuženi Ičanović Hasan ima određene govorne probleme, mucanje, u što se i ovaj sud mogao uvjeriti prilikom saslušanja optuženog u svojstvu svjedoka, a što niti jedan svjedok optužbe nije primijetio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, a po ocjeni suda su to mogli primjetiti jer je izvršilac tog djela galamio i psovao zarobljenike.

Akt Ministarstva odbrane broj 13-04-1-121-3/15 od 27.10.2015 godine, koji je kao dokaz, da Š.H. nije bio zamjenik optuženog Ičanović Hasana, izvela tužiteljica na glavnom pretresu, nije mogao uticati na uvjerenje suda da nije dokazano da je optuženi počinilac djela koje mu se stavlja na teret.

Na osnovu svega navedenog, odnosno iz provedenih dokaza optužbe i odbrane koje je sud cijenio kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti te dovodeći ih u vezu sa odbranom optuženog, sud je utvrdio da nema pouzdanih i nesumnjivih dokaza da je optuženi Ičanović Hasan postupao na način kako to prezentira optužnica.

Imajući u vidu sve navedeno te činjenicu da iskazi svjedoka optužbe kao i izvedeni materijalni dokazi optužbe, nisu doprinjeli razjašnjenju ove krivičnopravne stvari, ovaj sud je, s obzirom da ne postoje pouzdani dokazi da je optuženi Ičanović Hasan, na način i pod okolnostima opisanim u činjeničnom opisu izreke ove presude, lišio života pripadnike

Narodne odbrane tzv.APZB K.H. i K.F., na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH donio presudu kojom je optuženog Ičanović Hasana oslobodio od optužbe da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/ u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Obzirom da je donijeta presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe, na osnovu odredbe iz člana 203. stav 1. ZKP F BiH odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda dok su porodice poginulih na osnovu odredbe iz člana 212. stav 4. ZKP FBiH sa imovinsko pravnim zahtjevom upućene na parnični postupak.

ZAPISNIČAR
Amir Kudić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Jasminka Karabegović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu F BiH u Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema, a putem ovoga suda. Temeljem člana 308. stav. 4. ZKP-a F BiH oštećeni ovu presudu mogu pobijati samo zbog odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinsko-pravnom zahtjevu.